

Vrijdag

den 7 Mei.

De GOUVERNEUR van de Provincie Overijssel, maakt bij dezen bekend, dat naar den persoon van *Charles Joseph van der Beek*, nalatige dienstplichtige uit de Provincie Heuvelogwen, van de ligting van 1829, en als zoodanig gesignaleerd, op de staat, gevraagd achter Ons besluit van den 31sten December 1829, 3^e Divisie No. 744, Provinciaal Bad. No. 125, geene nasporingen meer behoeven te geschieden.

Zwolle, den 4^{den} Mei 1830.De Gouverneur voornoemd,
B. H. BENTINCK.Zwolle, den 6^{den} Mei.

Bij koninklijk besluit van den 13^{den} April 1830, n°. 117, is aan elk der hierna genoemde Genees- en Heelkunst-geleerden, door welke in het jaar 1828 aan het eerste maal personen, zonder eenige beoefening, de koepel- en inenting is verrigt geworden, een gouden medaille, ter waarde van vijftig gulden toegewezen als: In de Provincie Overijssel: *P. G. Ramaer*, Med. Doctor te Zwolle; *G. Giese*, Med. Doctor te Raalte; *F. G. Noury*, Med. Doctor te Deventer; *C. Sonderman*, Heelmeester te Holten; *C. Landreben*, *M. J. van der Meulen*, Med. Doctor te Odenzaal; *F. Berkenfelder*, Vroedmeester te Entfenede; *C. J. Temmen*, Med. Doctor te Deventer; *F. C. Buchner*, Med. Doctor te Kampen.

— *Z. M.* de Koning is Zondag avond ten 8 ure, te Brussel aangekomen. Maandag morgen ten 8 ure, is *Z. M.* de zalen, bestemd voor de Tentoonstelling der voorwerpen van Nationale Nijverheid, gaan zien, waarbij hoogstedelzelve vergezeld is geworden door *Z. Exc.* den minister van den waterstaat, de nijverheid en de koloniën, die dezer dagen zich naar Brussel begeven had.

— *Z. K. H.* de Prins van Oranje is maandag middag ten half drie ure naar Brussel vertrokken, en dinsdag morgen kwart over vier uren aldaar aangekomen.

— Men verneemt dat *Z. M.* tegen het einde der week naar 's Hage zal terugkeeren om de verjaardag van *H. K. H.* Prinses *Marianne* bijte wonen.

— De heer *Tielemans* heeft zijn ontslag ontvangen, als referendaris bij het ministerie van buitenlandsche zaken.

— De komst van *Z. K. H.* den Prins van Oranje op 11. Donderdag te Dordrecht, ter inspectie van de Schutterij, is een waar feest voor Hollands oudste stad geweest. *Z. K. H.* is aldaar met de levendigste geestdrift ontvangen, en heeft, bij die gelegenheid, wederom de duidelijkste blijken gegeven dier minzame innemendheid, welke de Vorsten van het Huis van Nassau zoo zeer onderscheidt. De Prins, meereene daartoe sterlijk ingerigte sloep, van Zwijndrecht naar Dordrecht overgevoerd, is ten twaalf ure in de stad aangekomen, alwaar hij, na eenige ververschingen te hebben gebruikt, de Schutterij in oogenschouw heeft genomen, en vervolgens de voornaamste gebouwen en andere merkwaardigheden heeft bezigtigd. Ten 5 ure heeft *Z. K. H.* hermiddagmaal gebruikt ten huize van jonkheer *Repelaer van Moenaarsgraaf*, Major der Schutterij, en is ten 9 ure naar de residentie teruggekeerd, alwaar hoogstedelzelve te middernacht is aangekomen.

Het te Dordrecht gevestigde Zeemans-collegie heeft van het versij van den Prins in die stad gebruik gemaakt, om aan *Z. K. H.* het honorair lidmaatschap van dat collegie op te dragen, en heeft het diploma daarvan, liggende in eene fraaije doos, aan hoogstedelzelve aangeboden. *Z. K. H.* heeft dat lidmaatschap met welwillendheid aangenomen.

Nog verdient gemeld te worden, dat er eene Tentoonstelling, bestaande alleen uit schilderstukken van levende Dordsche meesters was aangelegd, welke door *Z. K. H.* met veel belangstelling is beschouwd.

— Wij hebben den uitslag der zitting van het Hof van assises van Zuid-Brabant in onze vorige reeds doen kennen. Wij voegen er nu alleen bij, dat het arrest van het hof, behalve de veroordeeling tot bannissement, nog inhoudt, dat de vier veroordeelden, *de Potter, Tielemans, Barthels en de Neve*, na het einde hunner straf, onder het toezigt der hooge politie zullen blijven, gedurende den tijd van zoo veel jaren, als die van hun bannissement.

Men verneemt, dat de veroordeelden zich in cassatie hebben voorzien. — Drie personen zijn te Brussel in hechtenis genomen, ter zake van, na het uitspreken van het vonnis in de zaak van *de Potter*, en medebeschuldigden, beledigende en oproerige kreeten te hebben aangeheven. Een is een fenoomaker, de tweede een keermakersknecht, en de derde zekere *Prové*, een reizend commies; die, erkend hebbende *de Potter* geroepen te hebben, omdat hij zegt, te de e in de wijsgeerige gevoelens van dien veroordeelde. Het publiek ministerie heeft de verzending dier personen naar de regtbank van politie gevorderd. Omtrent eenige andere worden nog berigen ingewonnen.

— De *Catholique* heeft het nummer van zijn Dagblad, waarin hij de veroordeeling van *de Potter, Tielemans Barthels en de Neve* aankondigt, met zwarte randen omgeven. De *National* zegt, dat dit gefchiedt is, omdat het de bekendmaking van de begravingen der unie is.

In eene mededeeling van Commissarissen van het Grootboek der Nationale Schuld, welke gevonden wordt in de Amsterdamfche prijscourant van 11. Donderdag, worden de navolgende kenteekenen van de in omloop zijnde valsche kansbiljetten opgegeven:

- 1°. Dat het woord HOUDER, waarmede het Kansbiljet aanvangt, duidelijk blijkt uit de hand te zijn gesneden, en dat de letter O, in dat woord, al ongezet O, op dat valsche Stuk voorkomt.
- 2°. Dat geene, van de in het nagemaakte Stuk voorkomende onderscheidene soorten van Letters, de een aan den anderen gelijk is; waarvan inzonderheid in het oog moet vallen de beide woorden EEN DUIZEND in de tekst, als zijnde geene der letteren EEN de een aan den anderen gelijkvormig, en geheel falende in de zoogenaamde linie of gelijke rigting.
- 3°. Dat voorts het valsche Stuk in zijne randen kleiner is bevonden, dan een echt Kansbiljet, terwijl eindelijk de onderscheidene figuren in den rand even dezelfde kenteekenen opleven van uit de hand te zijn gesneden, door derzelver ongelijkmatigheid, in tegenstelling van dezelfde Karakters op de echte Kansbiljetten, waarvan dezelve figuren steeds aan elkaar kloren moeten gelijk zijn.

In de laatst aangekomene Javafche Couranten vindt men, behalve de reeds medegedeelde berichten, het volgende merkwaardige, maar in de bijzonderheden eenigzins wreede relaas van eenen zeldzamen jacht, medegedeeld in eenen brief uit

Pekalongang, den 18^{den} November 1829.

Onlangs alhier eene zoo zeldzame als belangrijke jacht op rhinocerosen en wilde stieren bijgewoond hebbende, zoo wil ik u daarvan eene korte beschrijving geven, welke gewis door u met belangstelling gelezen zal worden.

Op den 14^{den} dezer begaven wij ons, als daartoe door den pangarang regent van Batang, uitgenoodigd, op weg naar Gringsing, aan de Oostelijke grenzen van deze residentie gelegen, en, na aldaar overnacht te hebben, vervolgden wij onzen weg naar de plaats tot de jacht bestemd, welke slechts een klein pad Zuidwaarts van den grooten postweg gelegen is.

De omtrek is aldaar geheel woest en onbegreepzaam onbewoond. Zwarte bossoenen, welke zich Noordwaarts 8 a 9 palen tot aan zee uitstrekken, schijnen deze ganfche landstreek bij uitsluiting tot de bewoning van het grootte wild bestemd te hebben, waar op de jacht ondernomen zou worden.

Eene groote uitgestrektheid grond was omheind geworden, en gelukkig waren reeds drie rhinocerosen en acht wilde koeboeren, waaronder zes stier-

ren eene koe en eene jonge stier op dit afgesloten terrein bijeengedreven en verwild had men de plaats met eene sloot van 3 a 4 voeten diep en breed omringd, ten einde de rhinocerosen te beletten de omheining door te breken, zunde hier bekend, dat de rhinoceros, tegen wiens kracht nageroeg niets bestand is, zich door eene kleine sloot laat tegenhouden.

Er waren van afstand tot afstand aan de omheining kleine bamboezen-hutjes van 10 voeten van den grond geplaatst, waarop zich de jagers verdedden. Aan de zuidzijde van de omheining bevonden zich duizenden van aanschouwers, welke uit de ver afgelegene dorpen waren te zamen gevloeid, om de jachtoverwinningen en het voordeel van deze jacht te genieten. Uit eigen bewoorden hadden honderden van javanen tot de versterking der omheining en het openen der snot mede gewerkt, alzoo zij zich ook een aandeel van den buit beloofden. De Chinezen vooral stelden eenen grooten prijs op den hoorn, het hooft en de huid van den rhinoceros, en het is onwaarschijnlijk, dat zoo bij die nagelast, bij de javanen, dezelfde eigenschap aan den hoorn van den rhinoceros wordt toegeschreven, als die, welke in oude tijden in Europa daaraan werd toegekend. Zij beweren namelijk, dat alle hoorn door zekere merktekens het vergif veraad. Het bloed van den rhinoceros wordt mede door hen beschouwd nuttig te zijn voor zware inwendige gebreken. De huid, het vleesch, de tanden, kormom, alles wat tot den rhinoceros behoort, wordt als geneesmiddel en tegengift door de javanen en Chinezen hoog geschat. Het vleesch van de wilde stieren is mede voor den javaan een zeer gezocht voedsel.

Ieder werkte dus van zijnen kant met belangstelling mede, om zich van het wild te verzekeren.

Op de hoogste boomen van het afgesloten terrein waren jagers geplaatst, en inlanders, welke door kleine vuurwerken in de boschaarden te werpen, het wild, hetwelk daar verschoien was, moest opjagen.

Zoodra wij ons op de aangewezen plaatsen begeven hadden, hoorde men reeds het ontzettend geluid van den rhinoceros, welke nabij onze zitplaats, door een klein bosch, nog voor ons oog verborgen was, maar door het geloe der menigte, en door het afschieten der vuurwerken, spoedig uit zijne schuilplaats te voorschijn trad. De rhinoceros naderde ons langzaam, en ik ontveins niet, dat op het eerste gezicht mijne bezorgdheid zeer werd opgewekt, en ik met wantrouwen mijn oog sloeg op de kleine sloot, welke onze zwakke bamboezen-sellaadje van onze vreeselijke tegenpartij afscheidde.

Wij lieten echter den rhinoceros naderen, en niet voor dat wij denzelfden goed onder het schot hadden, werden onze geweren op denzelfden losgebrand, zulks biagt het thans woedend geworden gedierte aan het denken, terwijl het eene wonde aan den hals was toegebracht en de overige schoten in den kop gevallen waren. Wij hadden onze kogels half met tin gemengd, zoo dat denzelfden op dien kleinen afstand goed doorgedrongen waren.

Men zegt, dat de rhinoceros alleen aan de buik, de oogen of in den omtrek der ooren kwetsbaar is. Ik heb echter, voor in den kop, twee met tin verharde kogels diep doorgedrongen gevonden. Op de huid van het lichaam waren verscheidene kogels te rug geslagen, welke door gaten van nog geen halven duim diep werden aangeboord.

De rhinoceros, welke nu in de westelijke boschaarden van het jachtperk te rug getreden was ontmoette aldaar een groep wilde javanen, welke door denzelfden verjaagd wordende, met een verchastelijk geroes, blazende en stuwende langs de linie der jagers kwam henen smeken. De toegebrachte schoten deden twee stieren vallen, en wonden verscheiden derzelve.

De gewonde rhinoceros vervolgde de stieren tot in het midden van het jachtperk, en ontmoette aldaar een tweeden rhinoceros, welke van de oostzijde was komen opzetten; als toen had een geweldig gevecht tusschen deze twee verschrikkelijke kolossen plaats, waarvan wij allen aanschouwers konden zijn. De afstand, waarop de strijders zich van ons bevonden, was te groot, om denzelfden met den kogel eenig nadeel te kunnen toebrengen, en ik geloof, dat af ware zulks mogelijk geweest, de vijfste jager zelfs, bij een dergelijk gezicht, zijn wapen zoude hebben nedergelegd, alzoo hij alhier, in veiligheid, een verbaasd en allerzeldzaamst schouwspel genieten kon. Het gevecht was van korten duur, maar woedend. De kleinste rhinoceros, nader bevonden een wijje te zijn, vlugte, met eene zware wonde in den kop, van haren geweldigen vervolger af; weinige tijd daarna vertoonde zij zich met een derden rhinoceros voor onze zitplaats, en eenige wel gerigte schoten deden haren dood op de plaats ter neder storten. De derde rhinoceros, die zwaar gewond werd, trachtte nu, in zijne woedde, de omheining door te breken, zoo dat wij een lilla, met schroot geladen, welke beneden ons geplaatst was, op denzelfden lieten losbanden, waardoor hij aan het wijken gebracht werd en de omheining woedend langs liep, maar door de sloot en het geschreeuw der aanschouwers werd terug gefchrikt, tot dat een schot uit een der boomen, denzelfden ook ter neder deed.

De overblijvende rhinoceros, die nog woedend rondliep, ontmoette nu in het midden van het perk een wild zwijn, hetwelk door hem met verbaasende kracht naar de hoogte werd opgeworpen, zoo dat het zwijn dood weer neder plofte.

De troep wilde stieren werd tevens door hem verjaagd; en in een tweeden aanval zagen wij den rhinoceros eene wilde koe dan ganfchen buik opschieren, zoo dat het dier, met uithangende ingewanden, het jachtperk rondliep. De gewonde rhinoceros liet nu in het kleine bosch, hetwelk wij reeds van ons hadden, het vreeselijkste klaggeluid hooren, en spoedig zagen wij, door de bewegingen der zwaarste boomstruiken, welke even als grashalmen onder zijn treden nederbogen, dat hij weder op onze zitplaats afkwam. Toevallig ontmoette hij de door ons gevende wijfjes-rhinoceros, welke met nieuwe woede door hem aangevallen en geheel het onderst boven gekeerd werd. Op hetzelfde tijdstip hadden wij gelegenheid weder verscheidene schoten op den reeds zoo zwaar gewonden aanvaller te lossen, dewelke hem zijne proef en onze nabijfchap verlaten deden.

Korten tijd daarna vertoonde hij zich onder eenen der groote boomen, aan de zuidzijde van het perk, waaruit een behendig inlandsch jager van javaan hem het doodelijke schot toebrengt, en alzoo den laatsten en derden rhinoceros vallen deed.

Het gejuich der menigte was als toen zeer groot, en honderden van javanen traden nu van alle kanten in het jachtperk, om zich van hun aandeel van den rhinoceros te verzekeren. De onvoorzigtigen lieten zich zelfs niet afschrikken door de nog rondloopende en gewonde wilde stieren, welke, wel is waar, afgemat in de digte struiken verschoien waren, maar toch van tijd tot tijd, onderling vechtende, het jachtperk doorhielden.

Wij deden alles wat mogelijk was, om de javanen te beletten de rhinocerosen geheel te schenden, maar vruchteloos; dezelve waren in korten tijd van huid en vleesch beroofd, en met veel moeite is het mij gelukt, de koppen te mogen behouden.

De grootste had een hoorn, welke nog geen voet lengte had, waaruit ik opmaak, dat die rhinoceros nog zeer jong moet geweest zijn.

De overblijvende wilde stieren werden van tijd tot tijd nedergeschoten, en de kleinste stier levend gevangen.

Ten drie uren in den namiddag lagen alzo drie rhinocerosen en zeven wilde stieren in het jachtperk geveld, en hiermede was onze jacht gesindigd, welke aan aanschouwers en deelnemers het levendigst genoegeen verschaft had.

Wij keerden naar ons naderblijfsel terug, werwaarts ook de gevangen stier in een bamboezen hok werd overgebracht, en moesten aldaar nog door een voorval bejegend worden, hetwelk ons allen niet weinig stof tot scherts en lagchen gegeven heeft.

Te middernacht namelijk ontwaakte ik door een buitengewoon geras binnen den huisk. Ik stond van mijne slaapplek op en begaf mij naar buisen

troen censuaps de jonge stier, die uit zijn hok gebroken was, op wij afkwam, mijne opene slaapplaats binnenholde, op het bed sprong en alles wat hem voorkwam. Van daar beproefde hij eenen sprong op het bed van den heer T... die nog gevestigd lag te slapen, maar gelukkig werd hij zich de stier in de gordijnen, welke dicht waren. De heer T... sprong verscherikt te voorschijn, en spoedig raakten wij allen op de been, om een nieuwe jagt te beginnen, welke gevaarlijker dan de afgeloopene had kunnen worden, zoo de jonge stier niet spoedig de opene deur gevonden had, welke hem, den weg op, weder naar de bosschen deed terug ijlen.

GRAVENHAGE, den 3den Mei.
Thans zijn aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal rondgeedeeld de processen-verbaal van de afdeelingen, houdende aanmerkingen tegen het ontwerp van wet op het personeel. Daaruit blijkt, dat verscheidene afdeelingen de afschaffing verlangd hebben van den 3den en 4den grondslag dier belasting, de stookplaatsen en het meubelair. Alle de afdeelingen hebben een groot aantal aanmerkingen gemaakt tegen verschillende der voorgestelde wetsbepalingen en artikelen in het ontwerp; bovendien hebben zij vele bedenkingen in het midden gebracht tegen de taal en den stijl van de twee teksten, doch voornamelijk tegen de fransche, welke zij ve lang en dat verbeterd en herzien zal worden.

In de vierde afdeeling zijn drie nota's overgelegd. In de eene worden aanmerkingen gemaakt tegen art. 2 en 4 van het ontwerp. De tweede handelt over art. 9 van het ontwerp en is van den volgende inhoud: (Wat moet men onder *vensters* rangschikken. De memorie trekt daaronder alles, dienende om licht of lucht te geven op zolders, in kelders en anderen lokalen, niet tot woning van menschen verstrekkende, welke te voren waren vrijgesteld. Men vindt in dit artikel de eenige vrijstellingen. Het is van belang, eene meer nauwkeurige beschrijving te geven, ten einde aan den eenen kant het willekeurige van den fiscus en aan den anderen kant de uitvlugten van belastingsschuldigen, zoo veel mogelijk, te voorkomen. Bedoelt men door *vensters* kleine licht-, lucht en rotgaten op zolders, in provisiekelders, kasten enz. luiken voor licht en lucht in de daken enz., of bedoelt men alleen de gewone vensters op zolders, in de gangen, kelders, werkplaatsen, wagenhuizen, paardenstallen, tot vergoeding van mindere belasting in andere gevallen. Dit laatste zou aannemelijk zijn.) De derde nota luidt aldus: Men geeft in bedenking, of het niet beter ware de belasting, voorgedragen bij de vier eerste grondslagen, te brengen alleen op de eerste, namelijk de huurwaarde; men oordeelt, dat hierdoor niet alleen de belasting meer gelijk zou worden gediagen, maar veel moeite, onaangenaamheden, vexatiën, fraudes en onkosten zouden kunnen worden voorkomen. Omtrent den zesden grondslag is men van oordeel, dat het beter was, de belasting te brengen op de rijtuigen, met bijvoeging der paarden onder den zadel gereden wordende. De intrekking der vrijstellingen van de huurwaarden onder f. 20 oordeelt men, dat, niettegenstaande de modificatiën en bepalingen in de wet deswege voorkomende, zeer ongelijk en willekeurig kan behandeld worden en dan mogelijk meer kosten van sommatiën, renovatiën, executiën enz. zal ten gevolge hebben, dan voordeel aarbrengen, en zelfs de kosten van vervolging, mogelijk de daarvoor op te brengen 6 pCt. (art. 48), veel zullen te boven gaan. Men heeft gemeend, de bovenstaande bedenkingen voorloopig alleen te moeten aanstippen, ten einde aan-beter oordeel te onderwerpen, en dus onnoodig geacht, deze in bijzonderheden te ontwikkelen, alzoo bij aanneming daarvan het geheele systeem der wet zou veranderen en de meeste artikelen zouden vervallen of moeten gewijzigd worden.

In de vijfde afdeeling is door de leden aangemerkt, dat zij het voorgesteld ontwerp getoetst hebben aan de beginselen omtrent de personele belasting; bij de wet van 12den juli 1821 vastgesteld; zij vinden daarin afwijkingen en uitbreidingen van die beginselen, aan welke zij hunne goedkeuring denken te moeten weigeren. Zij oordeelen al verder, hun verlangen te kennen te moeten geven om de bestaande wet te behouden, onverminderd de wijzigingen, die aan een of ander artikel daarvan noodig zullen geoordeeld worden, om dat het thans aangeboden ontwerp de bezwaren tegen de bestaande wet, die de ondervinding van de Regering heeft doen kennen, geenszins verbetert en eerder verergert, en om dat men, onder den schijn van verbeteringen aan die wet, eene nieuwe wetgeving wil daarstellen, waarbij de belasting in vele opzichten voor de belastingsschuldigen drukkender zal worden gemaakt, met alleen door de verhooging van het verschuldigde, maar ook door de veelvuldige onderzoeking, waaraan zij worden onderworpen gemaakt.

Van den 3den
Zijne Koninklijke Hoogheid de prins van Oranje heeft eergisteren den staatsraad gepresideerd en is daarna naar Brussel vertrokken. Men spreekt veel van het vergrooten van het badhuis te Scheveningen, en daartoe zou aan den stedelijken raad dezer stad een plan zijn voorgelegd.

ROTTERDAM, den 3den Mei.
Door den storm van den 20sten dezer heeft schipper J. van Sprang Cz. varende van Bredrecht, en zich voor de wateringen of dijkgagen van Zeeland bevindende, eene zware ramp ondervonden; hij lag aldaar ten anker, en ten vier ure van dien dag werd hij daarvan afgeslagen, en kreeg hierdoor een gat in zijn schip; het zonk en sloeg omver; doch door tegenwoordigheid van geest geraakten van Sprang en zijn knecht J. Baars, gelukkig in de boot, en bereikten toen, met veel moeite, het dorp Ouwkerk, alwaar zij met vele menichvriendelijkheid door de bewoners werden ontvangen.

De afdeeling van de Maatschappij tot bevordering van de Toonkunst, alhier gevestigd, heeft vrijdag haar bestaan door een muziekfeest, het eerste van dien aard hier te lande, ingewijd en zijn daartoe, met de ouverture uit de Euryanthe van Weber en de vijfde symphonie van von Beethoven. twee groote zangstukken uitgevoerd, het eene de 103de psalm van Pessa, het andere oratorium Christus op den Olifberg van von Beethoven. De uitstekendste talenten, zoo van hier als van elders, hebben zich vereenigd, door rang noch stand terug gehouden, om aan dit feest allen mogelijken luister bij te zetten. Het optocht bestond uit omstreeks 170 of 180 personen, onder welke bijna honderd zangeressen en zangers. De verwachting van alle kunstkeners is dan ook niet te leur gesteld. Men heeft met genoeg de veensge zindheid en goede orde opgemerkt, die bij deze gelegenheid hebben plaats gehad. De goedkeuring van alle aanwezigen, die zich onder anderen door eene godsdienstige wils, bij het uitvoeren der zangstukken heeft doen kennen, doet algemeen gelooven, dat de Maatschappij in der tijd volkomen aan haar doel beantwoorden en alzoo strekken zal tot eer van de kunst en tot roem van het vaderland.

PARIS, den 30sten April.
Verscheiden dagbladen verzekeren op grond van uit Rome ontvangen berichten, dat de H. Vader ernstig ongesteld is.
De prins van Saxe-Coburg, is eergisteren weder naar Londen vertrokken. Dit vertrek, hetwelk na de aankomst van een koerier uit Londen heeft plaats gehad, is de oorzaak geweest, dat men alhier meer geloof begint te slaan aan de ongunstige geruchten, welke omtrent den gezondheidsvoestand van den koning van Engeland in omloop zijn.
Voor eenige dagen heeft men eenig gebeente, 't welk gehouden wordt voor dat van den beroemden St. Vincent de Paul, met veel plechtigheid naar de kapel in de straat van Sévres overgebracht. Gisteren heeft de Koning, benevens het koninklijk gezin, zich derwaarts begeven, om 'er zijne godsdienstpligten te verrigten.

LONDON, den 30sten April.
In de laatste zittingen van het Lagerhuis zijn wederom onderscheidene verzoekschriften tot emancipatie der Joden in dit koninkrijk ingekomen. De algemeene belangstelling blijft, onder meer andere gewichtige aangelegenheden, ook steeds op dit onderwerp gevestigd. Dezelve heeft niet weinig toegewonnen, na het bericht, hetwelk men onlangs uit Jampka ontvangen heeft, dat het parlement van dat eiland tot de geheele vrijstelling der Israëlieten op hetzelfde besloten heeft.

Van den 1sten Mei.
Heden is te Windsor het volgende bulletin omtrent 's Konings gezondheid publiek gemaakt:
De Koning heeft zich den geheelen dag van gisteren beter gevoeld; doch Zijne Majesteit heeft een slechten nacht gehad.
Vele personen van lang komen dagelijks op het paleis van St. James het bulletin lezen. Prins Leopold was de eerste, die dezen ochtend aldaar met dit oogmerk verscheen.

Volgens de orde van opvolging zou, indien Zijne Maj. George IV kwam te overlijden, de hertog van Clarence koning worden. De hertog van Clarence is vijf en zestig jaren oud en heeft geene kinderen. Na hem volgde de hertog van Kent, die in 1820 overleden is en eene dochter nagelaten heeft, de prinses Alexandra Victoria, die thans elf jaren oud is en volgens de wetten van Engeland, op hare beurt, vermoedelijke erfgenaam der kroon moet worden. Bij eene verandering der regering is het parlement van regtswege ontbonden en moeten binnen zes maanden daarna de algemeene verkiezingen voor een nieuw parlement plaats hebben.

WEENEN, den 29sten Maart.
Volgens den Beobachter luiden de drie eerste artikels van het protocol van Londen, van den 4den februarij II., als volgt:
1. Griekenland zal een onafhankelijke staat uitmaken, en alle politieke, administratieve en commerciële regten genieten, die aan eene volledige onafhankelijkheid verknocht zijn.

2. Uit aanmerking dezer voordeelen, welke den nieuwen staat toe loeijen, en uit hoofde van den wensch der Porte tot eene nauwere grensbepaling, daarbij het protocol van den 25sten maart 1829 vastgesteld was, zal de grenslijn van Griekenland gaan van den mond der rivier Aspropotamos, langs deze rivier tot de hoogte van het meer van Angelo-Castro, over dit meer, alsmede over de meeren van Vrachori en Stavovritza tot den berg Artolina, van daar over den rug des bergs Axos, door het dal van Kalori en over den rug van den berg Oeta tot de golf van Zeitum, welke zij aan den mond van den Spercias bereikt.

Al het grondgebied en de landen, ten zuiden van deze lijn gelegen, zullen tot Griekenland behooren, en al het grondgebied en de landen, ten noorden van deze lijn gelegen, bij voortduring een deel van het Ottomaansche rijk uitmaken.

Tot Griekenland zullen mede behooren; het ganse eiland Negroponte, met de Duivels-eilanden, het Skijro, en de onder den naam van Cicladen bekende, tusschen den 36 en 39 graad noorder breedte en den 26 graad oostelijke lengte der meridiaan van Greenwich gelegene eilanden.

3. De regering van Griekenland zal monarchaal en erfelijk naar oede der eestgeboorte zijn. Zij zal opgedragen worden aan eenen vorst, die niet mag verkozen worden uit de families, regerende in de staten die het traktaat van den 6den juli 1827 onderteekend hebben. Dezelve zal den titel van *souvereine vorst* van Griekenland voeren. De keuze van dezen vorst zal het onderwerp van verdere mededeelingen en bepalingen zijn.

TENTOONSTELLING van voortbrengselen van Schilder-, Teeken-, Graveer en Beeldhouwkunst, door levende Meesters, te Amsterdam, voor den Jare 1830.

De heer burgemeester en wethouders dezer stad, ondersteund door heeren leden der vierde klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut van wetenschappen, letteren en kunsten, alsmede door den raad van bestuur der koninklijke academie van beeldende kunsten, hebben besloten dat dit jaar alhier eene twaalfde openbare tentoonstelling der kunstwerken van levende meesters zal plaats hebben.

De ondergeteekende, als de vereenigde commissie dezer stad, der gemelde klasse en van den raad voornoemd, brengen de volgende bepalingen ter kennis van alle besturen, maatschappijen, beoefenaars, liefhebbers, verzamelaars en aanmoedigers der beeldende kunsten, met één woord, van hen, die den bloei der vaderlandsche kunst genegen en bevorderlijk zijn kunnen.

I. De tentoonstelling voor kunstwerken van schilder-, teeken-, graveer-, bouw- en beeldhouwkunde door levende meesters zal plaats hebben in het lokaal van de Koninklijke Akademie van beeldende kunsten, boven de groote Beurs.

II. Deze tentoonstelling zal geopend worden op Maandag den 6den September en uiterlijk gesloten op Zaterdag den 25sten September aanstaanden zonder verlenging hoegenaamd.

III. Alle schilderijen, teekeningen, prenten en beeldwerk, zullen moeten bezorgd worden, van den 16den tot uiterlijk op Dingsdag den 31sten Augustus, aan het gemelde lokaal, mits vrachtvrij, en de schilderijen, teekeningen en prenten met behoorlijke lijsten voorzien; en zullen dezelve geadresseerd zijn aan de commissie, met eenen brief, houdende den naam en woonplaats van den vervaardiger.

IV. Alle de toegezonden en toegelaten stukken zijn en blijven geheel, tot de sluiting der tentoonstelling, onder het opzigt der commissie, die, zoo veel mogelijk, zal zorgen voor de volkomene bewaring.

V. Men zal niet toelaten stukken, die bevorens op tentoonstellingen alhier geweest zijn, noch die, welke, volgens het gevoelen der commissie, niet genoegzaam geschikt zijn, en houdt de commissie het oordeel deswege ganschelijk aan zich, kunnende men, in geval van teruggave, van de behoorlijke geheimhouding en bescheidenheid verzekerd zijn.

VI. Geene stukken die door anderen dan door de kunstenaars zelve worden ingezonden, zullen toegelaten worden, dan met bijvoeging van een schriftelijke toestemming der kunstenaars, door wie dezelve vervaardigd zijn.

VII. eene gedrukte lijst der stukken zal de namen en woonplaatsen der kunstenaars doen kennen.

VIII. Gedurende de week, welke op de sluiting der tentoonstelling volgen zal, zullen de stukken weder afgegeven worden, en de zoodanige waarvan dit verlangd wordt, dadelijk en met den meesten spoed naar de tentoonstelling in 's Hage kosteloos gezonden worden.

De Commissie noodigt ieder uit, deze poging ten beste der Kunst, tot luister der hoofdstad, tot roem van het Vaderland, met hartelijke belangstelling te bevorderen.

Amsterdam, den 24sten Maart 1830.
De vereenigde Commissie tot voornoemde Tentoonstelling.
Van wege heeren Burge- Van wege de Vierde klasse Van wege den Raad van gemeester en Wethouders van het Koninkl. Instituut Bestuur van de Koninklijke der stad Amsterdam, van wetenschappelijke, letter- ke Akademie van Beelden- J. DE VRIES. ren en kunsten. de Kunsten, te Amsterd., A. J. SAPORTAS. L. H. AMESHOFF, A. BRONDGEEST. C. APOSTOOL, J. BERNARD. J. DE VOS, WZ.

Op Vrijdag den 21sten Mei des jaars 1830, des middags ten 12 uren zal, onder nadere approbatie van het ministerie voor den Waterstaat, de Nationale Nijverheid en de Koloniën, door den Gouverneur der provincie Overijsel, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofd-Ingénieur van den Waterstaat, in de provincie Overijsel, aan het lokaal van het Gouvernement te Zwolle, worden aabested:

Het bouwen eener houten brug in den weg van Zwolle, over Heino, Raalte, Wierden, Almelo, en Borne, naar Hengelo, tusschen Almelo en Bavinkel. Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving, en opbod.

Het bestek, op herwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal boven en behalve aan het lokaal van het ministerie van den Waterstaat, de Nationale Nijverheid en de Koloniën, te 's Gravenhage en te Brussel, en aan dat van het Gouvernement der provincie Overijsel te Zwolle, ter lezing liggen: te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen; te Zwolle, in het Munstersche Posthuis; bij Held, in de Bloemendaalstraat bij Harmsen, in het Heeren Logement, en bij Kiesebrink, in de Keizerskroon; te Deventer, bij Koningsveld, in het Posthuis te Zutphen, bij Wenink, in het Posthuis; te Brummen, in het Kromhout; te Dieren, bij Hookes; te Arnhem, in de Zon; te Kampen, bij Dooijer, voor de brug, en bij Portheine, in den Keulsehen Dom; te Vollenhove, bij van Smirne; te Goor in den Engel en bij A. van Delden; aan de Lenterfschool, bij G. J. Tijhaar; te Heino, bij de Graaf; te Raalte, bij Roseboom, en bij Jorink; te Wierden, bij Hk. Nollen; te Almelo, in het Posthuis; te Borne, in de Kroon; te Hengelo, bij Schwalmesjer; te Oldenzaal, in de Ster, bij de Wed. van Delden; te Amsterdam, in het Turfchip van Breda; te Hardinxveld, in de drie Snoeken; te Werkendam, in 's Lands Welvaren; en te Gorinchem, bij van Alphen; in den Hooiwagen; te Groningen, in den Doelen, en te Leeuwarden, in den Valk.

Zulende vier dagen voor de aanbesteding de noodige aanwijzing geschieden, en intusschen nader informatiën te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingénieur D. J. Thomkins, en den Aspirant Ingénieur D. J. Storm Buysing, beide te Zwolle.

De Administrateur voor den Waterstaat, E. W. G.